RUPERTUS TUITIENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 3v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ñ debeo dicente. ecce sommiator uenit. Sedeba quasi so
mniarius puisiũ nocte. & ecce quasi sybilus aurr tenuis
puũnq; aurr̃ tũ discurrens ut loci quã dici possit istos in
me uersiculos deposuit. fẽmina mente dm̃ concepit corpe
xpm̃. Integra fudit eũ. nil opante uiro. Cum retuerius
ad me uersiculos taliter acceptos mente pruaciare. & ñ
nullis unde uel qualiter accepim feerem ñ sine admira
tione de narrare atq; ad multos noticiã uersiculi p
uenissẽt. qui tam̃ nesirent unde accepissem. ex multis
que au dieba occasio se pbuit. ut scribere aliquid cupeo
de incarnatione dñi uersatur grande on̄ in ualidus humeri
ris. Circa idẽ temp̄ & hoc aliud accidit. fr̃ quida innocẽ
tis uite & mundi de simplicis adolescentie reculit m̄. se
uidisse filiũ tuũ dnm nrm ihm xpm̃ sedentẽ sup altare
suũ. & circa ipm collegiũ scor̃ meq; assidentẽ cũ quiete
& mente camica camicor̃. hec interim transisse uidebant.
& inuetterata m̄ erat memoria hor̃. Cum eã quida de amato
ribus uerbi di exte obeata MARIA uirgo incarnati. chũno
pater cenobii sigbergensis qui pene me dormitare uolẽ
te. ñ numqm̃ excitauit. & multis inuigilare feerit qm̃
nesciio occasionẽ oportune importune m̄ insistere cep.
ut scribere aliquid huũmodi. hoc est quod nunc ppositu.
Tunc demũ recordatus sum eor̃ que nunc dixi simulq;
& cuida pmissi tu quia puisum m̄ dicere uisa es. pascha
cũ beata trinitate facies. loquebar eã tecũ & dulce de
beata trinitate habẽã colloquiũ nesciens qd ipa esses.